

temporada alta

FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA · GIRONA / SALT

Dossier de l'espectacle

Setmana 2

ANTÒNIA FONT

Presentació del disc *Lamparetos*

8 d'octubre del 2011, 21h
Auditori de Girona –Sala de cambra

Ressalten la figura de Clint Eastwood, parlen de “coses modernes”, descriuen indrets de les Illes Balears, passen per “carreteres que no van enlloc” i exploren el concepte de progrés. Gairebé quatre anys després de l’últim disc, el grup mallorquí Antònia Font presenta *Lamparetes* (Robot Innocent Companyia Discogràfica, 2011), el seu setè treball en catorze anys de trajectòria. Fidels al seu estil, però amb lletres menys surrealistes, més clares i directes, el grup liderat per Joan Miquel Oliver i Pau Debon torna a Girona i ho fa amb una sonoritat menys electrònica que la dels anteriors àlbums. Per Temporada Alta mostraran la lluminositat que els ha portat a ser considerats com una de les referències de la música catalana de l’última dècada.

Foto: Biel Santandreu

ANTÒNIA FONT, *Lamparetas*

FITXA

Veü **Pau Debon**

Guitarra **Joan Miquel Oliver**

Baix **Joan Roca**

Teclats **Jaume Manresa**

Bateria **Pere Manel Debon**

Dia i hora 8 d'octubre, 20h	
Lloc Auditori de Girona – Sala de cambra	Preu 20/15 €

PREMSA

La Vanguardia, 12 d'abril 2011

Antònia Font reafirma su apuesta creativa por el pop con 'Lamparetes'

El grupo mallorquín, referencia del actual 'boom', rompe tres años de silencio

ESTEBAN LINÉS
Barcelona

Después de casi tres años alejados de primera línea, periodo en el que incluso se llegó a rumorear acerca de su disolución, el grupo mallorquín Antònia Font retorna a la escena musical con el disco *Lamparetes*, un álbum autoeditado que se pone hoy a la venta. Considerado como una de las referencias de la escena del pop-rock en catalán del último decenio, el grupo liderado por Joan Miquel Oliver ha elaborado una obra de catorce canciones originales que profundiza en las pautas musicales y literarias que les han consagrado.

Al acabar la gira maratoniana que acompañó a la publicación de su obra anterior, un *Coser i cantar* de perfiles fillosífonos que les acercó por fin al favor mayoritario del público en directo, la formación decidió tomarse un descanso radical, "para recuperarnos físicamente, redescubrir la normalidad de la vida y parar, porque llevábamos demasiado tiempo en la carretera", reconoce el vocalista del grupo, Pau Debón. Ese parón, "del que no sabíamos si iba a ser más o menos largo, más o menos permanente", no implicó que el ideólogo, compositor y *alma mater* de la banda, el también escritor Joan Miquel Oliver, se quedara con los brazos cruzados. Sus colaboraciones con Pascal Comelade, Jaume Sisa (al que produjo *Ni cap ni país*) o Albert Pla, o su carrera estrictamente en solitario con la edición de *Bombón mallorquín*, siguieron fluyendo de manera natural.

Hasta que un día del pasado año se reencontró con sus cuatro compañeros de Antònia Font (Pau y Pere Debón, Joan Roca y Jaume Manresa), y les esbozó unas cuantas ideas de un tema que tenía entre manos, el que luego se convertiría en *Clint Eastwood*, uno de los temas del disco y el primer single. "Es una canción -confiesa Oliver- que refleja bastante bien el espíritu con el que he querido impregnar este álbum. Viene a ser como una reflexión sobre un cierto tipo de

Joan Miquel Oliver, en primer término, y Pau Debón, fotografiados ayer en Barcelona

descubridores, de exploradores. De personas como Eastwood, al que ves como un actor que a lo largo de toda tu vida va evolucionando y va cambiando su perspectiva de la vida. En esa canción, en concreto, lo ves en un spaghetti-western, en *Million dollar baby* o en *Gran Torino* siempre como un explorador de la vida. Esa es la línea que he procura-

do meter en el disco"... "y que nosotros compartimos desde un primer momento", apostilla Pau Debón, "porque veíamos que era una línea de evolución acorde con el espíritu del grupo".

Hay un cierto tono de impotencia y quizás de rabia en las palabras de Joan Miquel Oliver cuando se le pregunta sobre la satisfacción de liderar un grupo que con

el paso de los años se han convertido en uno de los grandes referentes del pop en catalán. "Nosotros siempre hemos sido un grupo muy bien aceptado. Cuando el rock catalán dejó de estar de moda a comienzos de los años noventa, aparecimos como la gran alternativa, como los que de verdad aportábamos algo diferente. Pero nuestra repercusión real

fue muy escasa. Y ahora puede volver a ocurrir lo mismo. Hay lo que llaman un boom del pop en catalán, pero, caray, son los nuevos los que se llevan la mayor parte del pastel mientras que Antònia Font, que parece somos los pioneros, nos podemos quedar a dos velas. Resumiendo, preferimos ser menos geniales y tener más éxito real". De hecho, algo similar ya le ocurrió al quinteto balear cuando a comienzos de milenio, y con excelente acogida crítica, editaron tres discos como *Alegria*, el mencionado *Taxi* y *Batiscafo katuscas*, "y te aseguro que además de vender muy pocos discos, en la mayoría de nuestros conciertos apenas venían cuatro gatos", rememora Debón.

Lamparetes, como suele ser habitual en cualquier producción

LA GIRA

Expectación ante el directo

■ La presentación de *Lamparetes* arranca los próximos 25 y 26 en el Teatre Principal de Palma, desde donde saltará al Casino i Aliança del Poblenou en el Festival de Guitarra de Barcelona, donde recalará el 28, 29 y 30... con las entradas vendidas hace semanas. Ya han confirmado su presencia en los festivales PopArb y Cruïlles.

Joan Miquel Oliver asegura: "Prefiero que seamos menos geniales pero tener más éxito real"

musical en la que está involucrado Oliver, destila una producción de un puntillismo bastante inusual en estos entornos. Una impresión de la que no duda en sentirse gratamente satisfecho el polifacético creador, cuando reflexiona que "si escuchas este disco como música de fondo, puedes pensar que te suena como cualquier otro. Ahora bien, si lo escuchas con atención ves que no es una obra al uso, no es un disco que se ha compuesto y grabado en tres meses".

En cualquier caso, el tiempo ha dado la razón a esta manera de componer. Nuestro aficionado es aquí el que siempre espera algo nuevo, diferente y ecléctico. ■

Avui, 29 d'abril 2011

Crònica **música**

Il·luminadors baleàrics

J.M.
Hernández
Ripoll

Barcelona

Que el nou disc d'estudi dels Antònia Font s'anomena *Lamparetas*, queda clar abans de començar el concert. Després de petits llums, dels de sostre i dels de tauleta de nit, omplien l'escenari per terra i aire amb la finalitat d'il·luminar un concert de presentació tan esperat com desitjat. Després d'una absència llarga, de més de dos anys, els mallorquins han tornat a l'actualitat amb un nou disc d'estudi, que significa noves cançons després de la moguda orquestral de Cosey y cantar. I, un cop estrenat a Palma, com correspon, han saltat a Barcelona per omplir tres nits consecutives el Casino de l'Aliança del Poblenou, un local amb prop de segle i mig d'història que encaixa més amb les seves intencions per l'estètica i el regust antic que per la comoditat que suposa a l'espectador.

El quintet liderat pel creatiu Joan Miquel Olivera il·luminar la nit amb una actuació dividida en dues parts desiguals. La primera, i més curta, dedicada exclusivament a les noves cançons. Sense excepció, d'una tongada. Malgrat que les nostres orelles encara no hi estan acostumades (el cedé es va posar a la venda el dia 12, un dia menys a ses Illes), les tretze peces que l'integren resulten familiars fins i tot quan no s'han sentit abans. Vol dir això que les composicions dels Antònia Font són com aquestes càpsules de cafè que estan tant de moda: tenen diversos sabors i aromes, però estan presentades dins d'una carcassa similar, dins d'un envàs

Antònia Font, ahir en el primer dels tres recitals que, aquesta setmana, oferiran a l'Aliança ■ ORIOL DURAN

marca de la casa que les fa absolutament inconfusibles.

El denominador comú present al llarg del nou treball, que encara es fa més evident quan s'escolten les lletres amb l'atenció que es mereixen, no les fa reiteratives. Aquest és un fenomen que la banda mallorquina cultiva amb

El quintet mallorquí va il·luminar la nit amb una actuació dividida en dues parts desiguals

un mestratge inusual, per molt que la guitarra de *Coses modernes* soni a Pink Floyd, que el ritme de *Islas Baleares* s'aproximi al *txa-txa-txa* o que la flauta dolça d'*Es far de ses Salines* la converteixi en una cançó per a infants. La diversitat dels Antònia Font no es troba en el so ni en la característica veu de Pau Debon, sinó que es troba en el missatge, en allò que volen comunicar més enllà del surrealisme que la crítica ha utilitzat per classificar-los.

La segona part, va estar dedicada als grans èxits dels seus discos anteriors. I, després d'interpretar peces com *Bamboo*, *Tokio m'és igual*, *Dins aquest iglú*, *Alegria*, *Mecanismes*, *Love song* o *Wa yeah*, la conclusió és que aquests nois baleàrics pro-

cedents del cor mediterrani, ens il·luminen amb l'art de fer cançons que sonen simples, però que, en definitiva, són terriblement complexes en l'estructura musical. L'equació no és gens fàcil i s'entén que hagin trigat anys a elaborar nou material. El llistó està molt alt, l'han posat a uns quants metres del terra. Vol dir això que en una primera audició com és el cas d'anit, els temes inclosos a *Lamparetas* són tallats per aquest irregular patró a què fèiem referència quan parlàvem de les càpsules de cafè. Si tindran una vida igual o més llarga que les composicions que van omplir aquesta segona part, encara s'ha de veure. De moment, la cosa sona bé. Igual de bé. Com sempre.

El País, 30 d'abril 2011

EL PAÍS, sábado 30 de abril de 2011

POP

Alfareros de emociones

ANTÒNIA FONT
Teatre de l'Aliança
Barcelona, 29 de abril

LUIS HIDALGO

Son singulares, de verdad que lo son. Tienen el aspecto de quienes viven al margen de la galaxia cool, *fashion* o *trending*. En escena parecen un grupo de verbena; pero, como muchas pells actuales de dibujos animados, sus canciones no ofrecen una sola lectura. Pau Debon entona con la natural despreocupación propia de la comanda del vermut dominical y Joan Miquel Oliver pone cara de no haber roto un plato cuando su mirada dice que no se resiste ante vajilla alguna. Sus canciones, de melodía inmediata, tienen alma de historia esquiva y digestión pausada. Es este juego de espejos, equívocos e imágenes que no se dejan ver con inocencia, lo meridiano es que Antònia Font son los mejores fabricantes de melodías del pop catalán, sustanciadas en canciones que hoy volverán a empapar con su melancolía y tierna belleza al público que les acompañe en el tercio de los conciertos de presentación de *Lamparetes*.

El primero, la lluviosa noche del jueves, tuvo un guión tan sencillo como el dictado por el sentido común y la falta de miedos: si se presenta un disco, se toca el disco, completo y en el mismo orden. ¿Para qué darle más vueltas? Cerca de una hora fue así dedicada a *Lamparetes*, magnífica colección de canciones en las que destacaron los hermosos regalos de Abraham Lincoln, Clint Eastwood, Calgary 88, Boreal, *Els cançons de Navarone* y *Carreteres que no van en-*

Joan Miquel Oliver y Pau Debon el pasado jueves en el Casino l'Aliança del Poblenou. / MARCEL·LÓ SÁENZ

loc, medios tiempos y baladas marcadas por esa ternura nada mocososa propia de un grupo que, sin parecer pretenderlo, da una vuelta de tuerca a las fórmulas del pop. En este juego de evidencias que lo son sin parecerlo y que sin serlo lo parecen, unas lámparas colgadas del techo ambientaban el teatro, donde el público, conocedor de las canciones, aceptaba encantado este juego en el que siempre parece faltar algo para sentir que todo se comprende por completo. Y es que la luz es la que a la postre crea la penumbra.

En la segunda parte llegó la artillería pesada, esas canciones por las que Antònia Font son lo que son. Que *Bamboo* desarma es tan evidente como que *Portaavions* es una canción formidable, no menos que *Dins aquest iglú* o *Darrera una revista*, composición que parece escrita para ser cantada con el sol en la cara y el alma añorada. El tono más festivo, fiesta con truco, siempre, lo sirvieron temas como *Alegria*, *Vos estim a tots igual*, *Wa yeah* o *Astronauta rimador*, *hits* capaces de hacer que el público co-

ree como lo más normal del mundo frases como "sunshine in yellow/ vent saharau/ tens es mehari en es sol/ No me das miedo Carmen Consuelo/ es dromedari és a Liverpool". Galácticos e iluminados, esquivos aunque parezcan transparentes, siempre alfareros de emociones, trajinadores de delicadeza, Antònia Font estuvieron espléndidos. Aunque no fuese su mejor concierto, aunque se dejasen en el tintero muchas más gemas. Ante el talento solo cabe la reverencia. Y la alegría de poder disfrutarlo.

Ara, 5 de maig 2011

OBLADI-OBLADA

DEMÀ
Xavier Bosch

Bibiana Ballbè

“Alguna cosa em falla”

Fa pinta de patinador, el Joan Miquel. Aguanta com pocs la licra i els lluentons. Quina dignitat, quanta professionalitat. El miro de reüll, fa un bon cuilet. Faig posició de sisena i ell fa “xura d'estàtua final”. Fa cara de guanyador i pregunta: I les medalles d'or?

CEL·LO I FERIDES. El jutge de pista fa la foto, i en sincronia i a màxima velocitat comencem l'entrevista. Però abans, sense voler, li trepitjo un peu i ell em diu que té una tendinitis a la mà. Poses cel·lo a les ferides? Sóc molt partidari de lapsicoanàlisi. Si et fa mal un peu te'l pots curar, però si et fa mal el cap, també. Què hi ha dins del teu cap? Manies. Em barallo amb tothom i després m'hi reconcilio. I m'ho faig tot sol. El diagnòstic? Té a veure amb la salut mental: alguna cosa em falla.

O TOT, O RES. El Joan Miquel és irònic però ho està intentant deixar: ho troba impertinent. És imprevisible i variable, i per això la gent es despista i no saps ben bé per on agafar-lo. I també és tan genial i desconcertant com les seves cançons, que sonen fàcils i senzilles però tenen tres milions de lectures: Jo tinc una vida introspectiva exagerada. Tot el dia estic pensant. Puc estar una setmana pensant. Fins i tot quan dormo, penso. I per això necessito estar sol.

LLIBERTAT I SOLEDAT. I a l'altra banda de la soledat, la llibertat. Com porta la teva família aquesta set de soledat? Molt bé perquè ja ho entenen. El meu fill ja veu que els seu pare no és ben bé com els pares dels altres però pensa que els meus discos són els millors del món. I amb la Maria estem esperant un segon fill. Ella sap que quan estic frustrat sóc de molt mal d'aguantar. I em diu: Fes el que vulguis, perquè aguantar-te de malahòstia és pitjor.

SEGONES FILES. Les coses difícils, són les coses mal fetes. Però les coses bones, són fàcils i agradables. Com les melodies immediates que construeix el Jo-

Joan Miquel Oliver. Músic, escriptor, poeta i filòsof de butxaca. Pensa que tot està interconnectat i estima pocet perquè pensa que l'amor va en detriment de la feina. Al seu DNI hi diu que va néixer a Mallorca però hi ha la sospita que és de Mart. No llegeix llibres ni escolta música, però ha publicat 16 discos i 3 llibres. És artista i ànima d'Antònia Font. I ara publica disc: *Lamparetas*.

Oliver és imprevisible i variable i per això la gent no sap per on agafar-lo. CEL·LA TSET

an Miquel. Les teves cançons estan plenes de robots, gelats, joguines, satèl·lits, motors, astronautes i bombes atòmiques. Et sobren les paraules? No, a vegades me'n falten. La culpa és nostra que no sabem on posar-les. Portes malament ser segona fila quan toques amb Antònia Font? No. Si una cosa no he acabat d'asolir, és el paper de solista. Aguantar la pressió que tothom et miri, és molt fort.

VOLS I DOLS. Però l'elogi el necessites? A mi m'agrada agradar, el que no m'agrada és anar pel món sentint-me odiat. Perquè per cada un que t'admira n'hi ha dos que no et poden veure. I els

que t'odien sempre guanyen. Injust? Sí. Perquè la gent no et coneix i es fa una idea equivocada: perquè el periodistes són molt cabrons i sempre ho posen tot al revés i et fan quedar com un *gitipolles*.

POMELOS I CAMBRERS. És el que té ser artista, no? Segurament. Però ser artista és igual que ser cambrer. Potser, una mica més exclusiu? Exacte: hi ha més poca gent que ho fa i per això tens més públic. Si aquesta botiga d'aquí fos la única que vengués pomelos, tothom hauria de venir aquí. No perquè els pomelos siguin millors, sinó perquè només els venen aquí.

TEMPORADA ALTA 2011 – FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA

Més informació

- www.temporada-alta.net
- www.facebook.com/temporadaalta
- www.twitter.com/temporadaalta
- www.flickr.com/photos/temporada-alta
- www.youtube.com/temporadaalta2011
- www.apuntsdetemporada.cat

Venda d'entrades a partir del 15 de setembre a les 10h

- Terminals ServiCaixa
- www.servicaixa.com i www.temporada-alta.net
- Telèfon: 902 33 22 11
- No s'admeten devolucions o canvis d'entrades
- Horari taquilles
  - o De forma excepcional, del 13 al 16 de setembre inclosos, l'horari de totes les taquilles, inclosa la de la Sala La Planeta, serà de 10 a 17h
  - o Teatre Municipal de Girona: de dimarts a divendres de 13 a 17h
  - o Auditori Palau de Congressos: de dimarts a divendres de 12 a 14h
  - o Teatre de Salt: de dimarts a divendres de 20 a 21h
  - o A tots els espais d'actuació, venda fins una hora abans de l'espectacle

Abonaments a partir del 13 de setembre a les 10h

- Només a taquilla i al telèfon 902 888 390
  - o AB 10: 25% de descompte. A partir de 10 espectacles
  - o AB 6: 20% de descompte. A partir de 6 espectacles

Descomptes (excepte espectacles de públic familiar)

- Aturats, jubilats, majors 65 anys, menors 26 anys, Carnet Jove, La Vanguardia i Club Tr3sC: 15% de descompte. Taquilles i canals.
- Alumnes UdG i socis GEIEG: 15 % de descompte.
- Qltura Jove: entrades a 3€ (limitades, per espectacles a Girona). Taquilla.

Persones amb mobilitat reduïda

Per tal de garantir una atenció adequada a les seves necessitats és recomanable trucar prèviament als telèfons de la sala corresponent.

Espais d'actuació

GIRONA

TEATRE MUNICIPAL DE GIRONA
Plaça del Vi, 1 – Tel. 972 419 018 / 019

AUDITORI DE GIRONA
Pg. de la Devesa, 35 – Tel. 872 08 07 09

SALA LA PLANETA
Pg. Canalejas, 3 – Tel. 972 20 77 54

CENTRE CULTURAL LA MERCÈ
Pujada de la Mercè, 12 – Tel. 972 22 33 05

PAVELLÓ FONTAJAU
Av. J. Tarradellas, 22-24 - Tel. 972 22 61 36

SALA PLATEA-TOURMIX
Jeroni Reial de Fontclara, 4 – Tel. 972 22 72 88

CARPA DE CIRC
Rambla Xavier Cugat, 2

SALT

TEATRE DE SALT
Plaça Sant Jaume 6-8 – Tel. 972 40 20 04

SALA LA MIRONA
Amnistia Internacional s/n. - Tel. 972 20 01 22

FACTORIA COMA CROS
Sant Antoni, 1

SANT GREGORI

ESPAI LA PINEDA
Zona La Pineda s/n - Tel. 972 22 61 36

CELrà

L'ANIMAL A L'ESQUENA
Mas Espolla, s/n

BESCANÓ

TEATRE DE BESCANÓ
Major, s/n - Tel. 972 44 00 05